

נר אהרן

מאיר לי את הנשמה!

**פרשת
משפטים**

כניסת השבת: י-ם: 16:50 מרכז: 17:10 נא לשמור על קדושת הגליון. אין לקרוא בשעת התפילה או קריאת התורה

עורך: ראם בן טוב

הר סיני אצלך בסלון?? תהיה בן-אדם

אל תספר סיפורים, אם הייתי במעמד הדברים היו עומדים אחרת...

כולנו שואלים את עצמנו מדוע לפעמים בשעת המבחן אנחנו מאבדים את האמונה? באה התורה ומעניקה לך רצפט נוסח רבנו משה! **עשרת הדברות שנשמעו בסיני לא פסקו**, "קול גדול ולא יסף", אלוקים עדיין מדבר אלינו, איך? איפה? באיזה תדר? תמיד נוהג **מורנו הרב** לומר **ויראו את הקולות!** ובימינו אנו בתמיהה עצומה: וכי עם הנצח זכה לראות קול? התשובה - כן! קול ה' מדבר בעולם ע"י שאתה מבין שכל מאורע שמתרחש בחיך מכוון בצורה פרפקציונלית נטו לטובתך. אתה מתחיל להבין **שמדברים אליך** ע"י תרחישי חייד... קול ה' מדבר אליך, והכוונה שראייה חדה שמזהה את יד ה' די לה כדי להבין שמדברים אליה [בבחינת שמיעה]... נמצא שאתה **רואה את קול ה'**. והדברים נפלאים! בואו ונהיה אמיתיים עם עצמנו, הלב היהודי אמור להרגיש את קול ה' בתוך ליבו, מדוע יש הפרעות ובעיות קשב? התשובה היא כי לא לקחנו מהמעמד את מה שבאמת היה צריך לקחת... אותם קולות של סיני... בואו ננסה להיזכר מה היה שם, ומה באמת אנחנו אמורים לקחת מהמעמד. בהצלחה...

בסיני היתה התאוריה, הטסט אצלך בבית...

היה זה המעמד המרגש ביותר בהסטוריה של עם הנצח. עומדים בדממה ושומעים את קול האלוקים מדבר מתוך האש... עשן עם ריח גן עדן... אבל כמו כל

לאמא שאבא נשאר פה ליד ההר, הוא חייב לקבל עוד קצת קדושה, בעוד שבועיים-שלוש אם לא יהיו שום מניעות אני אגיע לבקר. תהיו ילדים טובים, אה? להתקלח בזמן, ולא לריב על האופניים. לא כל אחד זוכה לאבא כזה, אז תשמח, הבנת? להתראות חמוד" הבנאדם מכין הכל כדי להתבסס משאריות הקדושה... אבל משה מתעקש **"שובו לכם לאהליכם"** ובחזרה לאולפן. כן כן, כמו ששמעתם אם אתה מעוניין להמשיך את המעמד - חביבל'ה זה לא פה! "לכו בנים שמעו לי" - נראה מי שומע לי כאשר הוא הולך... אחרי ה'! לא רק כשהוא על הר סיני, אלא **בבית, בכביש ובתור בסופר...**

כן כן, גם את דיני הטמבון השרוט קיבלנו בסיני...

"ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם" כך מתחילה פרשתנו, ורש"י מגלה לנו מדוע נאמר "ואלה המשפטים, מספיק היה לומר "אלה המשפטים"? הביאור - האות "ו" באה כדי לחבר! מה אלו נאמרו בסיני "אנכי ה'" ו"זכור את יום השבת" [פשוט... הרגשת שיא הקדושה] - כך גם אלו "משפטי התורה - להזהר בממון חברך יעניק לך את - שיא הקדושה... וכאן ישאל השואל, לכאורה מה צריך משפטים שינתנו בסיני, והרי כל חברה תקינה שמעוניינת בחיים עם אווירה נעימה מחוקקת לה מערכת חוקים ברורה? כאן מבאר מורנו ורבנו הרב יוסף מרקוביץ שליט"א - הגוי מבין שתשלום נזק לחבר זה כדי לפצות אותו, אבל אצלך יש משהו הרבה יותר עמוק -

אתה בעצם מפצה את עצמך... חזרת ב-2:30 לפנות בוקר מחתונה בצפון,אלא מה, מרוב עייפות, במקום לשלב את ההילוך על האות D - דרייב, היד הלכה לה לכיוון האות R - רוורס, נו נו, שפשוף קטן בטמבון של יחזקאל יחזקאל, מנהל אגף בחברת החשמל" הוא יושב טוב, מה זה בשבילו תיקון ב-200 שקל... ובכלל לא בטוח שהוא ישים לב לשריטה, מנחם אותך היצר הרע שגם בשעה כזאת עובד ב-Fool - time. מזל שזכית באשה צדיקה שמזכירה לך: מוטק'ה, אם זה היה הפוך היית מצפה שיודיעו לך, אה... המערבולת בתוך הלב מתחילה, בזבוז יום עבודה, ביקור

דבר טוב - המעמד ההסטורי בסוף מסתיים, אפשר עדיין למשוש את ההלם, מנסים לחטוף עוד קצת קדושה מהתגלות האלוקים שרק לפני כמה דקות הסתיימה, ולפתע הגיעה הודעה דרמטית: רבנו משה מסמן לאנשים: עם קדוש! השהייה לרגלי ההר לא תוסיף לכם שום קדושה, האור האמיתי יחול כאשר נוריד את המעמד לשטח, ואז בקריאה מרגשת נאמר: **"שובו לכם לאהליכם"** אין מה להתעכב, הקדושה כבר לא נמצאת פה... הקהל מסרב להתפזר. הנה נשמע את אחד מהם: **"מה??? אנחנו עדיין באורות"** "איך אפשר לחזור ככה לאוהל?" זהו חנוך הפונה לבנו ימואל "תודיע

במוסך, הפרצופים של יחזקאל, או פשוט לעלות הביתה ולהתעלם... בסוף מוטק'ה מתנהג כמו ילד גדול ומניח פתק על השמשה, המצפון שלו לא נותן לו לשקוע בפיג'מה אחרי השפשוף של הטמבון. לכאורה דבר אלמנטרי בסיסי... **צריך לפצות את החבר**... למה לכתוב זאת בציווי ה'?' מסביר **הרב במתק לשונו** אלוקים ברא את האדם עם נשמה שהגיעה מכסא הכבוד! אתה רוצה להתקרב אלי? הנשמה שהענקתי לך, המצפון הזה שבתוך תוכך מחפש את הישרות, את האמת... הזקת? קלקלת? ראשית - תדאג לתקן את עצמך! תשאר לי פה בנאדם! **"ואלה המשפטים" - הכל ממני, אומר ה', הכל הגיע מסיני. והדברים נפלאים, והולכים לקבל ביאור נרחב... כעת נכנס אל הקודש פנימה עם ביאור מעומק תורתו של מורנו הרב... בהצלחה!**

קודם כל תהיה איש, ורק אחר כך איש קודש

נאמר בפרשת משפטים **"ואנשי קודש תהיון לי, ובשר בשדה טריפה לא תאכלו, לכלב תשליכון אותו"** כאן, מסביר הרב, טמון כל השורש שיצמיח לך את הקירבה האמיתית, את עוצמת חוויית הקדושה! הפסוק מתחלק לג' שלבים. **"אנשי קודש תהיון לי"**... מבאר האדמו"ר מקוצק: אתה מחפש קודש? התשובה: **"אנשי" - תהיה אנשי!** ומבאר הרב עליך לדעת שגולדת עם נשמה נקיה! תשמור על הטבע שעמו נולדת, הנשמה שלך מקורה לעשות טוב! היא הגיעה ממקור טוב, **"הטוב שמך ולך נאה להודות"**, תעשה טוב לאחרים, תשמור על האיש הקדוש שבך! **אלא מה**, היצר הרע לא בא לכאן כדי **"להעביר את הזמן"**, הוא תמיד ינסה לאטום לך את הנשמה שלא תרגיש כלל בטוב, **וכהמשך הפסוק "ובשר בשדה טריפה לא תאכלו"**, המגרש הביתי שלו הוא השדה, כאשר אתה מחוץ לבית... מסביר הרב, ישנם כאלו שבבית, בשכונה מקפידים על קלה כבחמורה. הנה תכירו לדוגמה את נסים. נסים מגיע עם מעטפה שמנה לאולם השמחות, ובשעה שהמלצר פותח את מכסה הבוֹפָה נפתח לנסים התיאבון... פתאום נזכר נסים במקביל בשני דברים - בבטן הריקה ובמעטפה המלאה, ופתאום, בלי בירורים "מחמירניים" הוא נהפך מנסים הצדיק המקפיד על כשרות לנסים "איש שדה". וכאן מודיעה התורה: אתה "איש קדוש", אל תתן לאנטריקוט וההמבורגר עם פסי המנגל השחורים להפסיד את ההזדמנות שלך להתקרב לבוּרָא! **היצר עומד שם בצד עם כיפה על הראש ומורה לך היתר, מטרתו היא שתאבד את הרגש הטהור להכיר טובה לבוּרָא. אך תדע לך, אומר הרב, גם כעת זה לא הסוף... נניח והתגברת! אל תקפל ת'ציוּד, אתה רוצה קדושה בנוסח הליגה העליונה - קבל את המשך הפסוק **"לכלב תשליכון אותו"** וכי מה משנה לתורה אם אני נותן את הבשר לכלב או לנמר פרסי? התשובה: **שלא דואגים לכלב, דואגים בעיקר לך, נסביר!****

הבולדוג ההולנדי מרוויח בזכות האמסטוף המצרי...

מסביר רש"י שהכלבים במצרים ישבו בשקט כשעם הנצח יצא לחופשי ועזב את אדמת קהיר. נו, מה הקשר? מה זה זכות אבות? וחוץ מזה, וכי הרוטוויילר יודע שהוא מקבל את הבשר בגלל שסבא שלו ישב במצרים כמו ארנבת?? **אלא מסביר מורנו הרב** שהכרת

הטוב היא בשבילך. כשאתה תזרוק את הבשר שאתה מסופק אם הוא בכשרות הרב מחפוד או השי"ח מחמוד אתה תזכור את יציאת מצרים, אתה תזכור את זה שמשך רבנו לא רצה להכות את היאור כי הוא הציל אותנו! כשהניחו אותנו בתיבה 80 שנה לפני כן... היאור לא מרגישים שמכים אותו אבל הכרת הטוב נועדה עבודך! זה מתחיל ביאור ובכלב, וזה יגמר בכסא ושולחן בבית שלך וברכב... ל"אנשי קודש" **שבתחילת הפסוק** מגיעים, כאשר מקיימים את **סוף הפסוק** "לכלב תשליכון" - תתחיל להיות בנאדם שמכיר טובה! הכרת הטוב היא לא רק להשיב טובה על מה שקבלת - היא נועדה שתתחיל לראות בכל דבר טוב! תכיר בעובדה שאתה מסובב בטוב! כן כן, אפילו כשיצאת לפנות את האשפה ב-1:30 בלילה, אתה כעת לבד, תראה כמה טוב ה' דואג לך כאשר הוא תכנן שמעבר לכביש יתהלך לו זוג שנזכר לעשות דווקא בשעה שכזאת "הליכה רגלית"... **וזאת רק** כדי שאתה לא תרגיש את הלבד... **"ישתבח שמו"** וממילא כשתכיר בעובדה הזאת אתה תהפוך את עצמך מאיש כיפי-לי וביסי-לי לאנשי קודש תהיון-לי. אתה כעת קדוש. מדוע - כי כשנדבקים בטוב רוצים גם להשיב טוב. כעת נצלול לשעה השבועית שתהפוך אותך באמת לאיש קדוש - "ערב שבת" - הלחץ מתחיל ואתה...

אתה בתקופת השובי"ם, רק תזהר משובבות יתר...

ישנם כאלו הבטוחים בכך שהם יזכו לחיי קדושה ע"י צומות של שבוע אכילת לחם יבש עם מים מתובלים במלח.. אנשי קודש אל תבלע לי מסמרים ואל תלך לי על גחלים, אומר ה'! תהיה לי פה בנאדם! ש"י טבילות באוקיינוס השקט לא יעזרו לך להיהפך לקדוש אם באותו זמן השארת מאחוריך בית **רועש** שיגרום חלילה למישהו לקרוס מחמת העבודות שלפני שבת... "יצאתי לטבול" מודיע האיש הקדוש, הוא הולך לקבל את השבת בקדושה, וזה מצויין, אבל תביט אחורה אם זה **לא על חשבון מישהו**... אז מה, לא ללכת למקוה? בוודאי שאתה יכול ללכת, אבל קודם **תפשייל שרוולים** תעביד שטיפונת בבית, תקלח את הזאטוטים, אח"כ יגיע שלב שבו המים ישמחו לקבל צדיק כמוך...

קיבלת תפקיד - אל תאכזב...

סיימנו עם סיני, אך כעת הכל מתחיל. "תרד מסיני וגש לאוהל" קרבת אלוקים אמיתית ממתנה לך דווקא בכיור עמוס בכלים, דווקא בשכנים הנוודניים שאני שלחתי אליך, ושם נראה אותך קדוש. **"אנשי קודש"** תהיה אנושי עם כל אחד! תאיר פנים למי שדאג להחמיץ לך פנים... תהפוך למציאות של טוב כי אתה רוצה להכיר את הטוב, כשאתה מבין שזה עושה טוב לאביך שבשמים! אתה עם התמונה שלך מסתובב שם מול כל המקטרגים, עליך מכריזים כעת "בני אשר בך אתפאר". אנשי קודש - שנזכה!

להצלחת ידידי היקר איש רב פעלים
מוקיר רבנן ר' דרור חיים בן אסתר
וכל משפחתו

שבת שלום
רן אהרן בן ישעיה

ההנהגות שלי, לא על חשבון האלמנה...

בפרשת דרכים. מצד אחד הוא יודע שהכשרות בבית האלמנה היא כשרות מהודרת, אך מאידך עמד לנגדו החומרות האישיות שאותם הוא נהג. מה על מה - שיקול דעת מזורז ובפיו של הרב "שהכל נהיה בדברו"...

"למזוג לרב תוספת?" פנתה האלמנה "בשמחה רבה, אם דבר זה לא יטריח אותך". "השמחה היא שלי כבוד הרב..." כך זוכים לקיים את רצון ה' ולא את הרצונות שלנו... שנזכה.

הסיפור המרכזי

סיפור זה קרה לפני כ-21 שנה בעיר נהריה. אחד ממשגיחי הישיבות בעיר ירושלים [משגיח רוחני] הגיע לקיים את מצוות ניחום אבלים לאחד מתלמידיו. והנה ידוע לכל שהמשגיח שליט"א נוהג הנהגה להשתדל לא לאכול בכל מקום (מפני חומרות אישיות).

"כבוד הרב הגיע מרחוק" פנתה האלמנה הטריה, "הרב יטעם משהו, זוהי סעודת החודש לע"נ בעלי"..." הרב כעת נמצא